

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

186. An in omissione aliquarum rerum, quæ dicuntur, vel aguntur in
Missa, detur paruitas materiæ? Et an peccet mortaliter voluntariè
omittens Gloria, vel Credo, vel commemorationem aliquam? Et quid ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

quando altera pars sola est sufficiens. Illud autem mihi placet, quod docet idem S^a verb. *Missæ*, n. 11. ex duplicata Stola, vel Casula seu Planeta posse fieri duas, quia plures possunt simul vna benedictione benedicere, & etiam si separentur, possunt retinere suam figuram.

5. Illud etiam mihi non displicet, quod obiter dicit Bonacina *disp. 4. quæst. ult. punct. 9.* quando vestes tales sunt, vt funiculis connectantur etiam si dissoluantur, non amittere benedictionem, imò testatur Bonacina ita seruari. Vnde si pluuiiale, vel casula habeat partes sic ex intentione diuisas, vt funiculis annecti & dissolui possint, vt ea ratione commodius asseruentur, plicentur, &c. non videntur amittere consecrationem sicut diximus de calice, & cuppa quando pes est amouibilis, cochlearque necitur. Et his etiam adhaeret Dicaill. *de Sacr. tom. 1. tractat. 5. disp. 4. dub. 10. num. 210. & 211.*

RESOL. CLXXXV.

An in præcepto Pij V. non addendi aliquid in Missa præter præscripta, detur paruitas materia?
Idem est de omissione illarum rerum, quæ in Officio Missæ dicendæ, & recitandæ ordinantur, in Missali. Vnde excusatur à mortali Sacerdos, qui omisit recitare Graduale post Epistolam. Ex p. 5. tr. 5. Ref. 63.

Sup. hoc supra ex Ref. 95. lege doctrinam 5. ult. & infra Ref. 194.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondeo cum Hurtado *disp. 4. de sacrificio Missæ, diff. 12.* vbi sic ait. Conueniunt Doctores addere aliquid ex suo, quod non ordinatur in Missali, esse peccatum, quia prohibuit Pius V. in Bulla præfixa in initio Missalis Romani iussu ipsius impressi, quod non est mortale, quando parua aliqua Oratio additur ex deuotione, & non recitatur alta voce coram populo. Ita ille.

2. Qui etiam putat idem dicendum, vt supra visum quoque est, *resol. 45.* in omissione illarum rerum, quæ in officio Missæ dicendæ & recitandæ ordinantur in Missali. Vnde Franciscus Syluius in 3. p. *D. Thom. q. 83. art. 6.* Oserua celebrantem teneri ad omnia, quæ præscribuntur in Missali, ita vt nihil possit addere, aut omittere, ne Sacerdotes aliis quàm debitus horis, nè ritus alios, aut alias ceremonias & preces in Missarum celebratione adhibeant, ait Concilium Tridentinum *sess. 22.* & Pius V. in *Missali* strictè præcepit, vt Missam iuxta ritum, modum, ac normam quæ in eo traditur, decantent ac legant. Non dubitamus tamen quin aliter facientes aliquando peccent solum venialiter, cum enim leuitas materiae solet aliàs à mortali excusare, non est ratio cur in præfenti non excuset. Ita Syluius. Vnde ego in facti contingentia excusauit à peccato mortali Sacerdotem, qui omisit recitare graduale post Epistolam. Vide supra in *resol. 45.*

Vt in annot. præterita.

RESOL. CLXXXVI.

An in omissione aliquarum rerum, quæ dicuntur, vel aguntur in Missa, detur paruitas materia?
Et an peccet mortaliter omittens Gloria, vel Credo, vel commemorationem aliquam?
Et quid de omittente in Canone nomen alicuius Sancti, vel tempore Paschali, quæ interponuntur in Communicantes, aut in actionem; Hanc igitur oblationem, &c.
Et an si paulo post quis recorderetur, non debeat repetere, quia moraliter non contingit hæc fieri sine aliqua interurbatione, & incommoditate?
Et notatur, quod non sit nisi veniale, & quandoque nul-

lum peccatum caremonias aliquas, quæ inter principales non annumerantur sine contemptu prætermissionem, v. g. omittere Crucem aliquam, manuum eleuationem, pectoris rursussonem, &c.
Et an peccet mortaliter Sacerdos celebrans solemniter, qui Epistolam, vel Euangelium, quod à Ministris cantatur, non legit? Ex part. 5. tr. 5. Ref. 45.

§. 1. **A**D hoc dubium ita respondet Nugnes *de Sacram. 3. part. q. 83. artic. 4. dub. 2. conclus. 2.* vbi sic ait: Ex paruitate materiae aliquando erit solum peccatum veniale aliquid istorum omittere; patet, quia religio est virtus moralis habens materiam grauem, & materiam leuem, & res certissima est, quod non dicere vnum Kyrie eleison, est leuis materia, tantum erit peccatum veniale illud omittere; que autem sit grauis, vel que leuis materia, iudicio prudentis & timoratae conscientie iudicandum est, & cum hæc res secundum se sit grauissima, semper est timendum, & nihil ex electione omittendum est: præcipue in Canone, vbi facilius efficitur peccatum mortale aliquid omittere. Mihi res grauis videtur etiam intentione non velle nominare aliquem Sanctum inter eos, qui ibi ponuntur. Ita Nugnes; cuius quædam dem scrupulosè.

2. Vnde ego in recitatione etiam sacri Canonis puto dari paruitatem materiae, & ideo nouissimè Cælestinus in *compend. Theol. moral. tract. 3. c. 4. q. 10.* ita asserit. Querens an peccet mortaliter omittens voluntariè Credo, vel Gloria in excelsis? Respondetur quod non. Filliucius *tom. 1. tract. 5. cap. 5. num. 15.* idem putat de omittente in Canone nomen alicuius Sancti, vel tempore Paschali ea quæ interponuntur in communicantes, aut in Actione: Hanc igitur oblationem, &c. Ita Cælestinus, quod ego antè illum docueram in *part. 2. tract. 14. resol. 59.* & de hoc nouissimè, me citato, Franciscus de Nigro in *ad Ruz. part. 2. regul. 6. q. 1.* & etiam, me citato, *Stus de sacram. Euchar. lib. 2. q. 266.* Et tandem tenet Marchantius in *qq. regular. de Sacram. tract. 5. cap. 5. quæst. 4. sol. mihi 586.* vbi sic ait: Quæritur quas ceremonias omittere inter celebrandum, vel addere, semper fit peccatum mortale: Respondetur primò, in his etiam excusare posse rationabilem causam, vel leuitatem materiae, e. g. omittere Credo, vel Gloria, vel commemorationem aliquam, facile excusatur à mortali, quia non sunt partes simpliciter necessariae ad Missam, nec quid notabile ad integritatem Missæ spectans consistunt. Nec si paulo post quis recorderetur, debet repetere, quia moraliter non contingit id fieri sine aliqua interurbatione & incommoditate. Similiter dic non esse nisi veniale, quandoque nullum peccatum ceremonias aliquas, quæ inter principales non adnumerantur, sine contemptu prætermittere, v. g. omittere Crucem aliquam, manuum eleuationem, pectoris rursussonem, &c. Vide etiam Ioannem de Lugo *de Sacram. Euchar. disput. 20. sect. 4. num. 107.* qui, me citato, scribit non peccare mortaliter Sacerdotem celebrantem solemniter, qui Epistolam, vel Euangelium, quod à Ministris cantatur, non legit, & hoc ex leuitate materiae, eo quod tunc non omittitur Epistola, vel Euangelium in Missa, si quidem cantatur solemniter à Ministris ad quos spectat; illa autem lectio, que omittitur, videtur esse magis priuata, non tam pro populo, quàm pro ipso Sacerdote. Potest ergo eadem materia, quæ est grauis, si omnino omittatur, esse leuis, si non ab ytroque, sed ab vno solo cantetur, vel legatur.

RESOL.